

PARAULA I VIDA

Conèixer i estimar la fe que professem

Aviat començaran les celebracions de l'Any de la Fe, i un dels punts essencials serà ajudar des de les Parròquies i des de la Diòcesi perquè tots els qui som seguidors de Jesucrist i membres de l'Església, que vam ser enriquets amb el gran do de la fe pel baptisme, coneguem bé, millor del que coneixem fins ara, els continguts de la fe que professem. Continguts que estan formulats essencialment i de forma concisa i precisa, en les afirmacions del «credo» que cada diumenge professem a l'Eucaristia. Ens hi serà de gran ajuda el *Catecisme de l'Església Catòlica*.

Estimem el Senyor, agrai'm ser fills del Pare del cel, i portar en nosaltres el do tan immens de l'Esperit Sant, que ens impulsa a estimar, assemblant-nos a Déu, i a donar la vida per aquesta fe rebuda gràcies a l'Església, Mare nostra, gràcies a tants cristians que ens han precedit «amb el senyal de la fe». Sempre ens convé plantejar-nos si coneixem prou la fe transmesa. Quants creients aprofundeixen suficientment la fe que professen? Tinguem present l'exhortació de Sant Pere: «*Reconegueu en els vostres cors el Crist com a Senyor; estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança*» (1Pe 3,15). Dol la debilitat de les conviccions de molts cristians i la dificultat per a viure i testimoniar amb coherència aquesta fe.

Serà bo, doncs, tot esforç per fer «comprensible» el **Credo**. Mirem de cercar textos que ens ajudin a millor entendre els continguts de la nostra fe. En el Credo està la fe de l'Església, tota la fe de l'Església. El Credo és la fórmula de fe que l'Església ha anat definint a través dels temps. I és per a tots els temps i totes les generacions que expressa aquesta fe eclesial. La base del Credo és l'ensenyament de Jesús transmès pels Evangelis i reprès per la Tradició, que ha anat essent formulat pels Concilis, sobretot, i per les explicacions dels mestres de la fe, els apòstols i els seus successors, com són avui el Papa i els Bisbes.

El missatge de Jesús és directe i clar, arriba a tota la gent. No obstant això, la seva traducció eclesial expressada en el Credo conté molts nivells culturals, filosòfics, lingüístics, històrics, que ho fan complex. Per això cal estudiar el Credo si es vol entendre bé la nostra fe. I alhora cal fer una tasca bona i exacta de «traducció». És el que pretenen els catecismes, tant el volum gran del *Catecisme de l'Església Catòlica*, com el seu *Compendi*, com els catecismes que els diversos episcopats del món han anat elaborant per ajudar els creients. En aquest sentit és molt de valorar l'esforç dedicat en un text com el *YouCat* especialment pensat per als joves, i per a tenir tots, una síntesi valuosa i suggerent de la fe catòlica. Per això són d'agrair les paraules del pròleg del Papa Benet XVI en editar-lo: «Estudieu el catecisme amb passió i perseverança! Sacrifiqueu per ell el vostre temps. Estudieu-lo en el silenci de la vostra habitació, llegiu-lo entre dos, si sou amics, formeu grups i xarxes d'estudi, compartiu idees a través d'internet. Sigui com sigui, **resteu en diàleg amb la vostra fe!** Heu de saber què creieu, heu de conèixer la fe com un músic coneix la seva partitura... a fi de poder resistir amb força i decisió els desafiaments i les temptacions del temps present.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Cap al Sínode de la Nova Evangelització

Recentment s'ha presentat a la sala de premsa del Vaticà l'*Instrumentum laboris* —document de treball— de la XIII Assemblea general ordinària del Sínode dels Bisbes que tindrà lloc del 7 al 28 d'octubre a Roma i tractarà el tema *La Nova Evangelització per a la transmissió de la fe cristiana*. Van fer la presentació Mons. Nikola Eterovic i Mons. Fortunato Frezza, respectivament secretari general i sotssecretari del Sínode. «L'Any de la Fe —es va dir en aquest acte— representa una crida urgent a la conversió perquè cada cristià i cada comunitat, transformats per la gràcia, donin fruits abundants.» (Foto: Un moment del Sínode dels Bisbes sobre l'Orient Mitjà, celebrat l'octubre de 2010)

GLOSSA

Formació, professió... servei

Una noia es mira el programa d'assignatures de la carrera que ha triat... Un noi fa una repassada de la matèria de la qual s'examinarà al setembre... Un home reflexiona sobre quin màster cursarà per millorar el seu currículum... Una dona comença a estudiar un nou tema de les oposicions que està preparant... Sempre ha estat important, però potser més en aquests moments, no oblidar les raons intrínseques de les professions, les que les legitimen i donen sentit. La raó intrínseca de la professió mèdica és curar els malalts; la del fuster, fer mobles adequats a la seva funció; la del mestre, educar els alumnes; la de l'empresari, oferir productes i serveis de qualitat per donar resposta a les necessitats humanes... Naturalment, també hi ha raons extrínseques en les diverses professions que són legítimes i necessàries com, per exemple, el sou que perceben els metges, els fusters i els mestres, o el benefici que s'obté en els negocis i en els intercanvis comercials; però si el metge, el fuster, el mestre o l'empresari persegueixen el sou o el benefici per sobre de la raó intrínseca que dóna sentit i legitima la seva professió, llavors neixen les perversions i se susciten els problemes. Convé formar els futurs professionals remarcant la dimensió de servei en l'exercici professional, de servei a les per-

sones i a la societat. La formació mai és neutra perquè implica, sempre, una concepció dels valors i una determinada concepció de l'ésser humà, de la vida i del món.

La competència professional a transmetre en la formació, tant en els ensenyaments professionals o universitaris com, d'acord amb les possibilitats, en els nivells anteriors, ha de vincular-se a la compassió, al fet de compartir el dolor i l'alegria de l'altre, a la sensibilitat per la justícia que ens impulsa a transformar el món per fer-lo més humà, més habitable, menys desigual entre les persones, més solidari. Convé formar persones equilibrades, intel·lectualment competents, obertes al creixement personal, amables i compromeses amb la justícia en el servei generós als altres. Ben segur que aquests professionals seran, també, més sensibles a la presència de Déu en les situacions i en les persones. Cal formar persones, formar professionals que facin seu el camí de la benaurança: «Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà! Feliços els compassius: Déu se'n compadirà! Feliços els nets de cor: ells veuran Déu! Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus! Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!» (Mt 6,10).

Enric Puig Jofra, SJ

Joan XXIII: paraules a la presó de Roma

«He vingut a aquesta presó de Roma l'endemà de ser Papa. Com que vosaltres els interns no podíeu venir a veure'm, he vingut jo. Tots els qui estem fora i els qui esteu dintre, som germans, redimits per la Sang de Crist.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE XXIV DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,5-9a)

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit. Tinc al meu costat el jutge que em declara innocent. Qui vol pledejar amb mi? Compareguem plegats. Qui vol ser el meu acusador? Que se m'acosti. Déu, el Senyor, em defensa: qui em podrà condemnar?

▶ Salm responsorial (114)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen, a la presència del Senyor.*

Estimo de tot cor el Senyor: / ha escoltat el meu clam / així que l'invocava. R.

M'envoltaven els llaços de la mort, / tenia davant meu els seus parany, / i dintre meu l'angoixa i el neguit. / Vaig invocar el nom del Senyor: / «Ah, Senyor, salveu-me la vida.» R.

El Senyor és just i benigne, / el nostre Déu sap compadir. / El Senyor salvaguarda els senzills, / jo era feble i m'ha salvat. R.

Ha alliberat de la mort la meua vida, / els meus ulls, de negar-se en el plor, / els meus peus, de donar un pas en fals. / Continuaré caminant entre els qui viuen, / a la presència del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 2,14-18)

Germans meus, si algú deia que té fe i no ho demostrava amb les obres, de què serviria? A un home així, la fe el podrà salvar? Suposem que algun dels nostres germans o germanes no tinguessin ni vestits ni l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres li digués: «Vés-te'n en pau, abriga't bé i alimenta't», però no li donés res del que necessita, quin profit els faria? Doncs, amb la fe passa igual: si no hi ha obres, la fe tota sola és morta. Tu dius que tens la fe, jo tinc les obres. Doncs bé, si pots, demostra'm, sense les obres, que tens fe, que jo, amb les obres, et demostraré la meua fe.

▶ Evangeli segons sant Marc (Mc 8,27-35)

En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se n'anà als poblets de Cesarea de Felip, i pel camí preguntava als seus deixebles: «Qui diu la gent que sóc jo?». Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, d'altres que sou algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Pere li respon: «Vós sou el Messies». Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú.

I començà a instruir-los dient: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ressuscitarà». I els ho deia amb tota claredat. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a contradir-lo. Però Jesús es girà, renyà Pere davant els deixebles i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! No penses com Déu, sinó com els homes». Després cridà la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,5-9a)

El Señor me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me aplastaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos.

El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado. Tengo cerca a mi defensor, ¿quién pleiteará contra mí? Comparezcamos juntos. ¿Quién tiene algo contra mí? Que se me acerque. Mirad, el Señor me ayuda, ¿quién me condenará?

▶ Salmo responsorial (114)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de la vida.*

Amo al Señor, porque escucha / mi voz suplicante, / porque inclina su oído hacia mí / el día que lo invoco. R.

Me envolvían redes de muerte, / me alcanzaron los lazos del abismo, / caí en tristeza y angustia. / Invoqué el nombre del Señor, / «Señor, salva mi vida.» R.

El Señor es benigno y justo, / nuestro Dios es compasivo; / el Señor guarda a los sencillos: / estando yo sin fuerzas, me salvó. R.

Arrancó mi alma de la muerte, / mis ojos de las lágrimas, / mis pies de la caída. / Caminaré en presencia del Señor / en el país de la vida. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 2,14-18)

¿De qué le sirve a uno, hermanos míos, decir que tiene fe, si no tiene obras? ¿Es que esa fe lo podrá salvar? Supongamos que un hermano o una hermana andan sin ropa y faltos de alimento diario, y que uno de vosotros les dice: «Dios os ampare; abrigaos y llenaos el estómago», y no le dais lo necesario para el cuerpo; ¿de qué sirve?

Esto pasa con la fe: si no tiene obras, por sí sola está muerta. Alguno dirá: «Tú tienes fe, y yo tengo obras. Enséñame tu fe sin obras, y yo, por las obras, te probaré mi fe.»

▶ Evangelio según san Marcos (Mc 8,27-35)

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos se dirigieron a las aldeas de Cesarea de Felipe; por el camino, preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos le contestaron: «Unos, Juan Bautista; otros, Elías; y otros, uno de los profetas». Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy?» Pedro le contestó: «Tú eres el Mesías». Él les prohibió terminantemente decirselo a nadie. Y empezó a instruirlos: «El Hijo del hombre tiene que padecer mucho, tiene que ser condenado por los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, ser ejecutado y resucitar a los tres días». Se lo explicaba con toda claridad. Entonces Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo. Jesús se volvió y, de cara a los discípulos, increpó a Pedro: «¡Quítate de mi vista, Satanás! ¡Tú piensas como los hombres, no como Dios!» Después llamó a la gente y a sus discípulos, y les dijo: «El que quiera venir conmigo, que se niegue a sí mismo, que cargue con su cruz y me siga. Mirad, el que quiera salvar su vida la perderá; pero el que pierda su vida por mí y por el Evangelio la salvará.»

Crist lliurant les claus a Pere.
Pintura del Perugino,
Capella Sixtina (Ciutat del Vaticà)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): 1Co 11,17-26.33 / SI 39 / Lc 7,1-10 ■ **dimarts**: 1Co 12,12-14.27-31a / SI 99 / Lc 7,11-17 ■ **dimecres** (□ Barcelona): 1Co 12,31-13,13 / SI 32 / Lc 7,31-35 ■ **dijous**: 1Co 15,1-11 / SI 117 / Lc 7,36-50 ■ **divendres**: Ef 4,1-7.11-13 / SI 18 / Mt 9,9-13 ■ **dissabte**: 1Co 15,35-37.42-49 / SI 55 / Lc 8,4-15 ■ **diumenge** vinent, XXV de durant l'any (litúrgia hores: 1a setmana): Sv 2,12.17-20 / SI 53 / Jm 3,16-4,3 / Mc 9,30-37.

Jesús torna a sortir del territori d'Israel. Tanmateix, els deixebles segueixen Jesús en el camí. És una imatge típica de Marc. Els deixebles van amb Jesús on ell va i Jesús els va instruint tot el temps. És la metàfora de la fe que el lector reviu a la llum de la Pasqua, quan ja sap que el seguiment ha de continuar fins a la creu. Perquè un seguiment que només arriba a Getsemaní és un seguiment mancat i fracassat. En una convenient segona lectura de Marc, la imatge del seguiment de Jesús per part dels deixebles és una clara metàfora de la fe.

En aquest marc de seguiment familiar i proper, Jesús posa la pregunta clau: qui diu la gent que sóc jo? La res-

posta, a la llum del que hem llegit fins aquí (gestos poderosos de Jesús i ensenyament amb autoritat de la imminència de la irrupció del Regne) és prou clara: Jesús no anuncia la vinguda de ningú més. No és Joan Baptista ni cap dels profetes.

En Jesús hi ha la plenitud. Aquest és el sentit de la confessió «Tu ets el Messies». La confessió de Pere, portaveu dels deixebles, és correcta. Tanmateix, caldrà complementar-la. D'aquí l'ordre de silenci de Jesús que, a més de ser la clau del gènere literari *evangeli*, també deixa entreveure que el messianisme de Jesús no s'emmotllarà a la imatge del rei-messies victoriós i triomfant.

D'aquí l'ensenyament de Jesús sobre el sofriment abundós, sobre la mort i la resurrecció, que es constitueix en el moll de l'os de la segona part de Marc.

El Messies, com a fill de l'home (una figura marcadament transcendent), no es caracteritzarà per la força i el triomf sinó més aviat pel sofriment, la creu i la mort. Estem en plena predicació paulina. Per això el rebuig de Pere no fa més que confirmar que la imatge messiànica paradoxal i escandalosa del fill de l'home sofrent és el que constitueix la característica més típica del nou Messies de Déu. Aquest serà el missatge més nuclear de Marc.

Oriol Tuñí, SJ

COMENTARI

Jesús, nou messies d'Israel

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

38. La confessió de Pere i nosaltres

En els tres Evangelis sinòptics apareix com a fita important en el camí de Jesús el dia en què ell demana als deixebles que li diguin què diu la gent d'ell (*Mc 8,27* i llocs paral·lels). En els tres Evangelis respon Pere en nom dels dotze i fa una confessió que es distingeix clarament de l'opinió de *la gent*.

En els tres Evangelis, després d'això, Jesús anuncia la seva passió i resurrecció, i a l'anunci de la seva sort afegeix una instrucció que diu que el camí dels deixebles que el vulguin seguir és el camí del crucificat.

Què hi veiem si ajuntem tots els textos de la *confessió* de Pere en els diversos Evangelis com en un mosaic? Els deixebles han descobert que Jesús no es pot definir amb cap de les categories corrents, que Jesús és més i distint que «un dels profetes». A partir del sermó de la muntanya i a la vista dels seus miracles, de la seva autoritat de perdonar els pecats, de la sobirania com predicava, de la seva llibertat enfront de la Llei i

tradicions, a partir de tot això, van reconèixer que Jesús era més que un profeta. Ell era *el profeta* que, com Moisès, parlava amb Déu com un amic, cara a cara; ell era el Messies, però no en el sentit de simple delegat de Déu.

En els moments més grans, els deixebles ho notaven amb estremiment: aquest és Déu mateix. No eren capaços de dir tot això amb una resposta acabada. Es van expressar —amb raó— servint-se dels termes de les promeses de l'Antic Testament: Crist, l'Ungit, el Fill de Déu, el Senyor, i les paraules emocionades de Tomàs davant del Ressuscitat: «Senyor meu i Déu meu» (*Jn 20,28*).

Durant tota la seva història, l'Església fa camí amb aquestes paraules. Només són comprensibles quan toquem les ferides de Jesús, quan ens trobem amb la seva resurrecció, només llavors la confessió esdevé missió.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EN PAREJA

Estrategias para mantener el amor en pareja

Completo y concluyo hoy la referencia a algunos puntos que pueden ayudar a mantener una buena relación de pareja. No espere que va-

ya a decirle nada nuevo y la mayoría de estas ideas ya le sonarán, porque ya las habrá leído en anteriores comentarios o en libros y revistas, o las habrá oído en conferencias o coloquios.

Los puntos indicados los he ido entresacando de conversaciones informales con muchas personas, de entrevistas en la consulta, de libros, artículos y conferencias. Repito que son unas simples estrategias que funcionan si se ponen en práctica. Completo la lista de lo que hay que hacer —seguirá otra, la última, de lo que hay que evitar.

- Considerar cada esposo como propias las funciones domésticas, disfrutando de las mismas y de la vida cotidiana en el hogar.
- Adelantarse en satisfacer las necesidades y pequeños gustos del consorte, sin olvidar los aniversarios.
- Utilizar la información (¡privilegiada!) que tiene cada uno de los cónyuges sobre los sentimientos más íntimos del otro, siempre para favorecerle.
- Encarar la vida con optimismo, y también con realismo, haciendo la convivencia lo más amena posible.
- Amarse y respetarse (¡los dos puntos de apoyo de la convivencia!), aportando continuas muestras de que existe seguridad y solidez en los vínculos establecidos.

Dr. Paulino Castells

(*En pareja*, Ed. Planeta; *En parella*, Ed. Pòrtic)

El pequeño tornillo

—«El humilde tornillo, en el lugar preciso, cumple la función prevista y exacta. Es tan útil y perfecto, como las personas importantes de un gobierno.»

(De Mons. Helder Câmara, obispo brasileño, propuesto para el Nobel de la Paz)

El insignificante y humilde tornillo, con su vocación de servicio, fija de una manera permanente y duradera, su función de servicio para la que fue diseñado y creado.

Gabriela Mistral, Premio Nobel, escribió:

—«El servir no es faena sólo de seres inferiores. Dios, que da el fruto y la luz, sirve. Pudiera llamarse así: el que sirve. Y si tiene sus ojos fijos en nuestras manos, nos pregunta cada día:

—¿Serviste hoy? ¿Al árbol, al amigo, al necesitado, a tu madre?»

«El Hijo del Hombre no vino a ser servido sino para servir», nos dice Jesús (*Mc 10,45*).

No olvidemos que el verbo del evangelio es el verbo *servir*, que es igual a *amar*.

J. M. Alimbau

SANTORAL

16. ✚ Diumenge XXIV de durant l'any. Sant Corneli, papa (251-253), i sant Cebrià (Cipriano), bisbe de Cartago (249-258), mrs.; santa Edita, vg., princesa; beat Víctor III, papa (1086-1087).

17. Dilluns. Sant Robert Bel-larmino (1542-1621), bisbe de Càpua i doctor de l'Església, cardenal (jesuïta); sant Pere d'Arbués, prev. i mr. a Saragossa; santa Coloma, vg. i mr. a Còrdova; santa Ariadna, mr.

18. Dimarts. Sant Josep de Cupertino (1603-1663), prev. franciscà conventual, patró dels astronautes; sant Ferriol, mr.; santa Sofia, mr.; santa Irene, mr.

19. Dimecres. Sant Gener (Jenaro), bisbe de Benevent i mr. a Nàpols (s. IV);

santa Maria de Cervelló o del Socós, vg. mercedària, de Barcelona (s. XIII).

20. Dijous. Sants Andreu Kim Taegon, prev., Pau Chong Hasang i altres companys, màrtirs a Corea (1839, 1846 i 1866); sant Eustaqui, l'esposa Teopista i els fills, mrs.; santa Càndia o Càndida, vg. i mr.

21. Divendres. Sant Mateu o Leví, apòstol i evangelista, de Cafarnaüm, fill d'Alfeu i excobrador d'impostos, venerat a Salerno, patró dels banquers; santa Ifigènia, vg.; santa Celina, vg.

22. Dissabte. Sant Maurici (o Mori), venerat a Suïssa, i altres companys, mrs.; santa Digna, vg. i mr.; sant Fèlix IV, papa (526-530).

ENTREVISTA

MARC ARGEMÍ

El rumor a l'Església

Els rumors són la forma de comunicació més antiga de la humanitat. Internet ha multiplicat les possibilitats de difondre'ls, i es fa més necessari que mai saber com separar els rumors maliciosos de la veritat. Recentment, el periodista Marc Argemí (Sabadell, 1979) va defensar una tesi doctoral sobre *La credibilitat dels rumors i les notícies*, a la Universitat Autònoma de Barcelona. Argemí és expert en comunicació institucional i en periodisme religiós, i des de 2005 responsable de la comunicació de l'Opus Dei a Catalunya.

Per què et vas interessar per aquest tema?

Quan gestionava la comunicació de l'Opus Dei a Catalunya davant la polèmica provocada pel llibre de Dan Brown *El Codi da Vinci*, vaig trobar persones que tenien per certes coses que només eren pura ficció, pur rumor fals, i quan se'ls mostraven dades contrastades, incomprendiblement preferien quedar-se amb el rumor. També em van fer pensar els rumors sobre immigrants, molt injustos quan es comparaven amb la realitat que he conegut de primera mà.

Circulen molts rumors sobre temes religiosos?

El rumor, que és una notícia no verificada, circula quan es donen algunes condicions, i una d'elles és la manca d'informació fiable i de coneixement sobre la matèria. En la mesura que la ignorància sobre qüestions religioses creix, les persones tenen més difícil destriar el gra de la palla: separar la part de veritat que té tot rumor amb la part de mentida o d'exageració. Per això, la millor arma davant el rumor és el rigor en la recerca de verificació.

El rumor a l'Església. Com es viu?

Encara que moltes vegades no en diguem rumor, comentem coses que «ens han dit de bona font», o que «li ha passat a un amic d'un amic». El rumor ha existit sempre: de Jesús ja van fer córrer que en realitat no havia ressuscitat, com es recorda al capítol 28 de l'Evangelí de sant Mateu. Els cristians, com tothom, necessitem comptar amb una instància que tingui credibilitat suficient i ens digui si tal rumor és cert o no. El que hem de tenir clar és, abans de difondre un rumor que ens ha arribat, preguntar-nos per què ho fem. I quan es tracta de rumors que afecten una persona hem de donar a l'afectat l'oportunitat de dir la seva.

Òscar Bardají i Martí

La Delegació de Missions fa balanç de la gestió amb el Director Nacional de l'Obra Missional Pontifícia

L'Obra Missional Pontifícia (OMP) a través del seu director nacional, D. Anastasio Gil Garcia, ha conegut de primera mà com es fa en el Bisbat d'Urgell la gestió de l'animació missionera, i la relació amb els missioners diocesans.

A la seva arribada a la Cúria Diocesana, els darrers dies d'agost, va ser rebut per l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, amb qui va poder parlar del bon moment que es viu a Espanya i Andorra pel que fa a comunió amb les Esglésies joves i les missions, i l'interès diocesà pels 32 missioners que actualment té Urgell escampats pel món, fent ampla tasca pastoral missionera. A l'actualitat hi ha 14.000 missioners espanyols en 1.069 territoris en missió. Un 50% dels missioners són religiosos, un 35% sacerdots diocesans, un 7% religiosos no sacerdots i un 5% laics en missió.

«Retaule de Sant Ermengol» a la Seu d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell va assistir el 3 d'agost a la representació-assaig general del «Retaule de Sant Ermengol» i agrai i encoratjà tots els qui el fan possible. El retaule es representa a l'agost, en el claustre romànic del segle XII de la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el mateix lloc on Sant Ermengol exercí el seu sagrat ministeri fa mil anys. Mons. Vives, un any més, valorà l'esforç que un centenar de membres de la població de La Seu d'Urgell realitza, de forma amateur, per poder representar l'obra d'Esteve Albert, sota la direcció del Sr. Lluís Obiols, i amb l'empenta del President del Patronat Sr. Jesús Galindo. Enguany es va retre homenatge en la primera funció al Sr. Ramon Graell mort aquest any, gran entusiasta i un dels impulsors del Retaule, que enguany precisament ha arribat a la seva 51a edició.

Jornada de Teologia, parlant de la Doctrina Social de l'Església

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives va obrir el dijous 30 d'agost les Jornades de Teologia d'enguany, que es van celebrar fins divendres 31 a la sala Sant Domènec de La Seu d'Urgell. Mons. Vives va apuntar en el seu parlament d'obertura que la Doctrina Social de l'Església és l'aplicació de les veritats evangèliques i la caritat cristianes en la vida quotidiana; un conjunt de valors i de formes d'entendre les relacions humanes, socials i econòmiques que ens han d'ajudar a interpretar i orientar el comportament cristià en el món d'avui. Va encoratjar als assistents a reflexionar acuradament sobre els punts sobre els que es pot treballar en l'aplicació de la Doctrina Social de l'Església: «Serà difícil però no ingenu, i hem de fer un esforç per aquesta doctrina impregnar les realitats diàries.»

El Dr. Joan Costa, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, va fer el dijous la primera de les conferències de formació. En la seva proposta, assenyala que la Doctrina Social de l'Església és la resposta que «la nostra doctrina cristiana adreça al món per a fer la vida més bona i més justa». Va començar parlant de la dignitat del home, considerà que l'arrel de tota crisi és antropològica, i que com assenyala l'Encíclica «Gaudium et Spes» es tracta de comprendre que és l'ésser humà i allò que l'envolta i que té incidència social i que alhora ens afecta. «Mentre no incloguem la lògica de l'amor en la nostra actuació, hi haurà una manca de fraternitat i haurà crisi. Pel Dr. Costa, la família té un paper educador molt important i és un valor fonamental. Va extrapolar el concepte de la família l'àmbit de la nació, assenyala que una nació «és una família de famílies» i que s'ha de fer un esforç per entendre que és la llibertat i l'autodeterminació; «la llibertat de ser, obrer als altres pobles i nacions», recordant que som quan tenim en compte l'altre i no el deixem de costat. Va considerar que cal defensar els drets de les persones dins del dret comunitari.

Divendres parlà el Dr. Francesc Torralba de la correlació que hi ha entre justícia, el perdó i la pau. El coordinador de les Jornades va assenyalar que la Doctrina Social de l'Església és un patrimoni molt valuós i molt desconegut, i va indicar que hi ha un eix d'injustícia estructural nord-sud que precisament la Doctrina Social cerca resoldre, tot proposant diversos tipus de vies. «De la justícia a la pau hi ha una correlació directa» va assenyalar, tot citant el Papa Pau VI: «si vols la pau treballa per la justícia». Francesc Torralba, catedràtic de Filosofia de la Universitat Ramon Llull, tracta en profunditat del tema de la biodiversitat, seguint les línies i reflexions de Joan Pau II i Benet XVI: «la terra com un bé comú, com un element vulnerable que no és de la nostra propietat, sinó que hem de ser capaços de deixar-la en bones condicions per a les generacions futures. Hi ha molta doctrina sobre ecològica o geoètica i sobre quina ha de ser la nostra actitud vers la natura perquè tingui futur».

Trobada de la comunitat marista a Les Avellanes

Del 2 al 5 d'agost es va dur a terme al Monestir de Les Avellanes una trobada dels germans maristes amb pares i familiars. El grup va anar creixent dia a dia fins assolir la xifra de 80 persones. Es van fer xerrades i reunions de reflexió i pregària. El Gmà. Ramon Benseny, superior de la casa, va fer una reflexió sobre l'Any de la Fe, promogut pel Sant Pare, que celebrarem a nivell d'Església a partir de l'octubre. Després de la missa solemne del diumenge van gaudir amb el repic de les campanes a càrrec del mestre campaner, Sr. Ignasi, d'Os de Balaguer.

Trànsit de Sta. Clara a Balaguer

Segons la tradició ja consolidada a la ciutat de Balaguer en els últims sis anys, el dia 11 d'agost es va celebrar la Missa de la solemnitat de Santa Clara d'Assís, i la representació del trànsit o dormició de la Santa. La Missa enguany va ser presidida per P. Ramon Domènec Castells, ofm, que en la seva homilia va destacar «la pregària d'intercessió i testimoni de fraternitat» que compromet la comunitat, així com el deure de «custodiar el Sant Crist que és el do més preuat d'aquesta ciutat i comarca». Va acabar amb aquestes paraules: «Sigueu el jardí d'aquest Santuari, on Jesús s'hi senti còmode, on Francesc s'hi senti Germà i on Clara en sigui la Mare». Concelebraren Mn. Joan Pujol, Mn. Pau Vidal i Mn. Joan Mora, i els acompanyaven sis frares franciscans: P. Mariano, guardià de Lleida, P. Gerardo, P. Jordi, P. Antoni, Fra Amable. La música a càrrec de l'organista P. Agustí Boadas que va interpretar selectes peces de Mozart, i de la monja franciscana Sor Maria Clara del Santíssim Sacrament (s. XVIII).

LA PLETA

Trobades de matrimonis i de joves a la Cerdanya

Per desè any consecutiu es va celebrar el dia 17 d'agost la trobada de matrimonis amb Mons. Joan-Enric Vives.

A les vuit del vespre se celebrà l'Eucaristia a l'Ermita de la Mare de Déu del Remei i a continuació tingué lloc el sopar i el diàleg obert amb l'Arquebisbe al Centre Social d'All. La Missa presidida pel Sr. Arquebisbe fou concelebrada per Mn. Josep M. Mauri, Mn. Ignasi Navarri, i Mn. David Codina. En la seva homilia desenvolupà les idees fonamentals que el Sant Pare Benet XVI adreça a les famílies a la VII Trobada Mundial de les Famílies que tingué lloc a Milà dels dies 30 de maig al 2 de juny, i presentà als matrimonis el tema de l'Any de la Fe, tot subratllant la importància que els matrimonis i les famílies no deixin de banda en el seu diàleg i convivència familiar el compartir mútuament el seu propi camí de fe.

Després, al Centre Social d'All, tingué lloc el sopar i l'espai de diàleg.

Després de la trobada amb els matrimonis de Cerdanya, el dimarts 21 d'agost es va dur la trobada de l'Arquebisbe d'Urgell amb els fills d'aquests matrimonis i altres joves de Cerdanya.

Els participants foren joves estudiants d'ESO, Batxillerat i estudiants universitaris. La resposta fou molt positiva i hi participaren més d'un centenar de joves, molts d'ells per primera vegada i altres, repetint l'experiència ja iniciada des de fa dos anys. A les vuit del vespre es van aplegar a l'Ermita de la Mare de Déu del Remei, a Bolvir, per celebrar l'Eucaristia que fou presidida per l'Arquebisbe i concelebrada per Mn. Ignasi Navarri i Mn. David Codina. Mons. Joan-Enric convidà als joves a valorar i estimar l'Eucaristia tot aprofundint en el seu significat. També els exhortà a tenir a Crist com l'únic Senyor i a combatre els ídols que poden ocupar el seu lloc: l'egoisme i l'orgull, el culte al cos, la sexualitat deshumanitzadora, l'esclavitud al diner... Finalment els animà a parlar de la seva pròpia experiència de fe sense vergonya i complexos tot comunicant-la en els seus ambients.